

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. София, 08.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 12.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8369** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38 ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Производството е образувано по жалба на [фирма] ([фирма]) със седалище [населено място] срещу решение № Ж - 147 от 30.07.2013г. на Комисията за защита на личните данни, с което е уважена жалба с рег. № Ж - 147 от 07.05.2013г. от Искра Н. Ч. от [населено място] срещу [фирма] и с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 23 ал. 1, чл. 38 ал. 2 и чл. 42 ал. 9 от ЗЗЛД, в качеството му на администратор на лични данни за нарушение на чл. 23 ал. 1 от ЗЗЛД.

В жалбата си жалбоподателя твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради това, че е постановено в противоречие с целта на закона. Твърди, че това е така, тъй като действително при изпращането на договор № 12ИЕ – 3307029, сключен между Н. ЕАД и [фирма], с управител Искра Ч., за публикуване в сайта на М., действително е допуснат пропуск и лични данни на Ч. – ЕГН и номер на лична карта – от договора са останали незаличени и са публикувани в сайта на М.. Твърди обаче, че това е допуснат технически пропуск, тъй като са публикувани множество договори, за които и с оглед прозрачност, е дадено съгласие за това. Твърди обаче, че това не е станало умилено. Твърди освен това, че незабавно след като е уведомен от Ч. за допуснати пропуск с писмо от 30.04.2013г. и обаждане по телефона пропуска е отстранен – договорът е свален от сайта на М., данните са заличени и след това

отново е публикуван. Твърди и че това, че деянието не е извършено умишлено се потвърждава и от факта, че в сайта на М. е публикуван и друг договор между Н. и [фирма], на което управител е също Ч., като обаче в този договор са били заличени всички лични данни. Иска оспореното решение да бъде отменено изцяло. Алтернативно иска наложената санкция да бъде намалена на законовопредвидения минимум от 500 лв., тъй като това е първо оплакване от дружеството и тъй като досега стриктно е спазвало закона с оглед личните данни, които администрира.

Ответникът по жалбата Комисията за защита на личните данни с придружително писмо изпраща административната преписка, но не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна Искра Н. Ч., чрез процесуалния си представител адв. Д. изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение. Твърди, че такъв тип пропуск не може да бъде квалифициран като техническа грешка.

Жалбата е подадена в срок. Жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 02.08.2013г., а жалбата е подадена на 12.08.2013г., т.е. в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Воден от гореизложеното настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Между страните по делото не е налице спор за факти. Между страните по делото не се спори, че заинтересованата страна Искра Н. Ч. е управител на дружеството [фирма], което е производител на електрическа енергия от възобновяеми източници. В това си качество и с оглед осигуряване на прозрачност и оповестяване на договорите за продажба и изкупуване на електрическа енергия, Ч. е дала съгласие да се публикуват в интернет страницата на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма (М.) договорите на управляваните от нея две дружества [фирма] и [фирма] за производство на енергия от възобновяеми източници на сайта на М. при спазване на ЗЗЛД, така че личните й данни да не бъдат разкрити. Договорите са публикувани на сайта на М., като в договора между Н. и [фирма] личните данни са заличени, а в договора между Н. и [фирма] личните данни на Ч. – ЕГН и номер на лична карта не са били заличени. Този факт не е спорен между страните и се потвърждава и от жалбоподателя в жалбата. С писмо вх. № 26 – 613 – 12/18 от 30.04.2013г. и обаждане по телефона Ч. е уведомила Н. за публикуването й лични данни в сайта на М. с договора, като в тази връзка Н. е поискал сваляне на договора от сайта на М., същият е бил свален, личните данни на Ч. са били заличени и след това отново е публикуван.

С жалба с вх. № Ж - 147 от 07.05.2013г. (стр. 70) заинтересованата страна в това производство Искра Ч. е сезирала комисията за защита на личните данни, че [фирма] е публикувала неправомерно нейните лични данни в интернет с публикуването на договора с [фирма], чийто управител е без да са били заличени личните й данни – ЕГН и номер на лична карта.

С писмо КЗЛД е уведомила [фирма] за постъпилата срещу него жалба. С писмо вх. № С - 334 от 29.05.2013г. [фирма] е изпратил в КЗЛД становище по жалбата и е посочил, че се касае за техническа грешка по отношение на един от публикуваните договори с дружествата управлявани от Искра Ч., а не за умишлено и злонамерено нарушение на закона, като посочва, че до този момент не е допускал нарушения на

закона. Това становище е изпратено и на Искра Ч..

С протокол № 19 от 12.06.2013г. на КЗЛД жалбата на Искра Ч. е приета за допустима и е насрочена за разглеждане в открито заседание на комисията на 10.07.2013г.

Жалбата вх. № Ж - 147 е разгледана на заседание на комисията за защита на личните данни, проведено на 10.07.2013г., след като са били редовно уведомени страните в производството, като за заседанието е съставен протокол № 23 от 10.07.2013г.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство решение на комисията за защита на личните данни.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган – комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 38 ал. 2 от ЗЗЛД. Оспореният акт е издаден при спазване на предвидената от закона форма, без да се извършени съществени нарушения на административно производствените правила и като краен резултат при правилното приложение на материално правните разпоредби по отношение на установеното нарушение на ЗЗЛД, но при неправилното приложение на закона по отношение на определянето на санкцията, по съображенията изложени по - долу.

Според определението на [чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД](#) Комисията за защита на личните данни, е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция Комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в [чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД](#). Комисията осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни - [чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД](#). Този административен орган е оправомощен и да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - [чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД](#). С разпоредбата на [чл. 12 от ЗЗЛД](#) на председателя и членове на комисията или на упълномощени от тях лица от администрацията са възложени правомощия за осъществяване на контрол чрез предварителни, текущи и последващи проверки, които съгласно [чл. 12, ал. 7 от ЗЗЛД](#) завършват с констативен акт, като в случаите, когато е установено нарушение констативният акт е акт за установяване на административното нарушение по смисъла на ЗАНН. От анализа на посочените законови разпоредби се стига до извода, че органите, които осъществяват контрол за спазване на ЗЗЛД са: 1 / Комисията на основание [чл. 10, ал. 1, т. 7](#) по реда на [чл. 38](#) и [чл. 39](#) от ЗЗЛД и 2 / Председателят на КЗЛД и членовете на комисията или упълномощени от тях лица от администрацията на основание [чл. 12 от ЗЗЛД](#).

Редът, по който се осъществяват двата вида контрол е различен. Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, тя се произнася, съгласно [чл. 38, ал. 2](#) с решение, какъвто е конкретния случай. Съгласно дадените от закона в този случай правомощия тя постановява решение, с което може да се произнесе в следния смисъл: а / да даде задължителни предписания,

б / да определи срок за отстраняване на нарушението и в / да наложи административно наказание. Административните наказания, които могат да бъдат наложени по ЗЗЛД от компетентните органи, съгласно [чл. 42 от ЗЗЛД](#) са два вида: имуществена санкция или глоба. Видът и размерът на наказанието зависи от това дали администраторът е юридическо или физическо лице [/чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД/](#) и какво е извършеното нарушение. В конкретния случай на жалбоподателя е наложена една имуществена санкция за констатирано едно нарушение по ЗЗЛД.

На първо място неоснователно е възражението за незаконосъобразност на оспореното решение, с оглед установеното нарушение на ЗЗЛД. Настоящият състав намира, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение на чл. 23 ал. 1 от ЗЗЛД, като е публикувал договора между [фирма] и [фирма] без да са заличени личните данни на Искра Ч. – управител на дружеството. Това не е и спорно обстоятелство между страните. Настоящият състав намира, че по делото безспорно се установява и че това се дължи не са умишлено действие на жалбоподателя, а на допусната техническа грешка, предвид големия обем от договори, които са публикувани едновременно. Това обстоятелство обаче е неотнормимо към установеното и безспорно доказано нарушение на ЗЗЛД. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното решение по т. 1 от същото е законосъобразно, издадено без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на закона. Това е така и тъй като чл. 23 ал. 1 от ЗЗЛД вменява в задължение на администратора на лични данни да вземе всички технически мерки с оглед осигуряването на сигурността на данните от неправомерното им разпространение, което в конкретния случай не е направено, макар и по извинителни причини.

На второ място обаче настоящият състав намира, че е основателно възражението на жалбоподателя за това, че при определяне на размера на наложената с оспореното решение по т. 2 санкция, че не е спазен закона и в частност в тази си част решението е издадено в противоречие с целта на закона. Предвидените в ЗЗЛД санкции са приети с оглед превъзпитанието на нарушителя. Размера на санкцията, в съответствие с целта на закона, съответно се определя съобразно тежестта на извършеното нарушение, смекчаващите и отегчаващи обстоятелства. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства нарушението е извършено случайно, в резултат на допусната техническа грешка, предвид големия обем договори – 200 – публикувани от жалбоподателя. Това се потвърждава и от факта, че по отношение на другото дружество с управител Ч. [фирма] личните данни са били заличени, а пропуск е допуснат само по отношение на договора с „Е.“. Освен това с оглед целта на закона при определяне на размера на санкцията комисията е следвало да вземе предвид и наличието на други смекчаващи обстоятелства. Следвало е да вземе предвид, че жалбоподателят бързо и своевременно след като е бил уведомен за допуснати я пропуск е предприел мерки за отстраняване на нарушението като договорът е свален от сайта на М. и съответно данните са заличени, за което също са представени доказателства по делото. Във връзка с изложеното с оглед целта на закона и с оглед на това, че жалбоподателят е предприел всички мерки за бързото отстраняване на нарушението настоящият състав намира, че е следвало да му бъде наложена санкция в минималния размер предвиден в чл. 42 ал. 9 от ЗЗЛД, а именно 500 лв., а не 1000 лв. както е приела комисията в оспорения акт. Освен това следва да се посочи, че съобразно общите изисквания за форма на административните актове, същите следва

да са мотивирани. В оспореното решение несе съдържат мотиви относно това защо комисията е приела, че следва да се наложи санкция над предвидения в закона минимум, което също води до незаконосъобразност на оспореното решение в тази му част.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореното в това производство решение № Ж - 147 от 30.07.2013г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т. 1 е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в тази му част следва да бъде оставен в сила, а жалбата следва да бъде отхвърлена. В частта по т. 2 от решението съдът намира, че същото е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на закона и целта на закона и при липса на мотиви, като намира, че в тази част решението на комисията следва да бъде изменено, като бъде определена санкция в законово предвидения минимум по чл. 42 ал. 9 от ЗЗЛД, а именно санкция в размер на 500 лв. Предвид правомощието на съда по чл. 173 ал. 1 от АПК реши делото по същество, когато въпроса не е предоставен на преценката на административния орган, както и правомощието по чл. 172 ал. 2 от АПК да измени оспорения акт, съдът намира, че решението на комисията по т. 2 следва да бъде изменено като вместо наложената санкция от 1000 лв. бъде определена такава в законов предвидения минимум – 500 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВРЪЛЯ жалбата на [фирма] ([фирма]) със седалище [населено място] срещу решение № Ж - 147 от 30.07.2013г. на Комисията за защита на личните данни, В ЧАСТТА по т. 1, с която е уважена жалба с рег. № Ж - 147 от 07.05.2013г. от Искра Н. Ч. от [населено място] срещу [фирма] в качеството му на администратор на лични данни за нарушение на чл. 23 ал. 1 от ЗЗЛД на основание чл. 38 ал. 2 от ЗЗЛД.

ИЗМЕНЯ решение № Ж - 147 от 30.07.2013г. на Комисията за защита на личните данни, В ЧАСТТА по т. 2, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 38 ал. 2 и чл. 42 ал. 9 от ЗЗЛД, в качеството му на администратор на лични данни за нарушение на чл. 23 ал. 1 от ЗЗЛД, като намалява санкцията от 1000 лв. на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

